

«Ποιοι ήταν οι Άγιοι Απόστολοι»

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Χριστός επέλεξε δώδεκα αποστόλους κι όχι κάποιον διαφορετικό αριθμό. Διάλεξε δώδεκα, επειδή ο αριθμός αυτός προτυπώνεται στα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης ως εξής:

- 1) Δώδεκα ήταν οι γιοι του Ιακώβ που ονομάστηκαν Πατριάρχες των δώδεκα φυλών του Ισραήλ και ήταν τύπος των Δώδεκα Αποστόλων. Οι δώδεκα αυτοί άρχοντες των Εβραίων που κάτω από τον πρώτο κριτή, τον Μωυσή, έκριναν τον λαό του Ισραήλ, προτύπωναν τους Αγίους Δώδεκα Αποστόλους που κάτω από τον Μέγα Κριτή ζώντων και νεκρών θα κρίνουν τον κόσμο «*επί δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ*»¹.
- 2) Δώδεκα ήταν οι κατάσκοποι που έστειλε ο Μωυσής για να την δουν την Γη της Επαγγελίας. Δώδεκα οι απόστολοι που έστειλε ο Χριστός στη νέα «Γη της Επαγγελίας» που είναι η γη της ευλογίας και της χάριτος του Χριστού².
- 3) Δώδεκα ήταν τα κουδούνια που φορούσε στο σάκκο του ο Ααρών, όταν ιεράτευε στη Σκηνή του Μαρτυρίου ως Αρχιερεύς. Είναι τύπος των Δώδεκα Αποστόλων που ήχησαν στην οικουμένη και δίδαξαν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας του αναστημένου Χριστού³.
- 4) Δώδεκα ήταν οι πηγές που πότισαν στην έρημο τον ισραηλιτικό λαό και προτυπώνουν τους Δώδεκα Αποστόλους που πότισαν με τα ζωογόνα νάματα του κηρύγματός τους τον νέο Ισραήλ⁴.

Αυτοί, λοιπόν, οι Δώδεκα Απόστολοι είναι «*το άλας της γης*»⁵, «*το φως του κόσμου*»⁶. Η Εκκλησία τους τιμά αφιερώνοντας μία ημέρα για την εορτή

---

¹ Αριθμ. 1, 44 & Ματθ. 19, 28.

² Αριθμ. 13, 3-16.

³ Εξοδ. 36, 33.

⁴ Αριθμ. 33, 9.

⁵ Ματθ. 5, 13

⁶ Ματθ. 5, 14

του καθενός, αλλά και μία μέρα για τη Σύναξη τους της οποίας προηγείται και νηστεία επειδή θεωρεί ότι τα πρόσωπα αυτά είναι οι ακτίνες μέσω των οποίων διακτινίστηκε σε όλον τον κόσμο το αληθινό και αιώνιο φως που είναι ο Χριστός. Αυτοί είναι οι θεόκλητοι συνεργοί του Ιησού Χριστού, τα στόματα του Λόγου, οι καθαιρέτες της πλάνης, οι θεμελιωτές της Εκκλησίας, οι φωστήρες του κόσμου. Ο Χριστός είναι το λυχνάρι, ο Πέτρος είναι ο λυχνοστάτης και το Άγιο Πνεύμα το λάδι μέσω του οποίου φωτίζεται ο κόσμος.

Ας αναφερθούμε στον καθένα ξεχωριστά και σύντομα:

- 1. Πέτρος (29 Ιουνίου):** Η πόρτα των αμαρτωλών, η γλώσσα των μαθητών, η φωνή των κηρύκων, το μάτι των Αποστόλων.
- 2. Ανδρέας (30 Νοεμβρίου):** Ο πρώτος των πρώτων, ο εκλεκτός των εκλεκτών, ο ψαράς των ψαράδων.
- 3. Ιωάννης (26 Σεπτεμβρίου):** Ο υιός της βροντής, ο ευαγγελιστής και θεολόγος, ο θετός υιός της Παναγίας.
- 4. Ιάκωβος του Ζεβεδαίου (30 Απριλίου):** Ο πρώτος μάρτυρας μεταξύ των Αποστόλων. Ένας εκ των τριών μαθητών που έζησε το γεγονός της Μεταμορφώσεως και της αρχιερατικής προσευχής στον Κήπο της Γεσθημανής.
- 5. Θωμάς ο Δίδυμος (6 Οκτωβρίου):** Αυτός που είπε «*άγωμεν και ημείς ίνα αποθάνομεν μετ' αυτού*»⁷ και έδειξε με την αφοσίωσή του πως είναι καλύτερο να συσταυρωθούν με το Χριστό, παρά να ζουν χωρίς Αυτόν.
- 6. Ματθαίος ή Λευϊ ο τελώνης (16 Νοεμβρίου):** Ο Απόστολος και ευαγγελιστής, ο τα πρωτεία της σοφίας έχων, ο Απόστολος που κατέγραψε το γενεαλογικό δέντρο του Χριστού.
- 7. Ιάκωβος του Αλφαίου (9 Οκτωβρίου):** Αυτός που δέχθηκε το μαρτυρικό θάνατο του σταυρού για να αγάλλεται μαζί Του στη Βασιλεία των Ουρανών.

---

⁷ Ιωαν. 11, 16

- 8. Φίλιππος (14 Νοεμβρίου):** Αυτός που αναγνώρισε το Χριστό ως Μεσσία και έδωσε με δυο λέξεις τον τρόπο που θα Τον πλησιάσουμε «έρχου και ίδε»⁸.
- 9. Ναθαναήλ (11 Ιουνίου):** Λέγεται και Βαρθολομαίος, από το όνομα του πατέρα του (Βαρ + θολομαίος= υιός του Θολομαίου) Αυτός για τον οποίον ο Κύριος είπε για την άδοξη και αληθινή πίστη του «*ίδε αληθώς Ισραηλίτης εν ω δόλος ουκ έσται*»⁹.
- 10. Σίμων ο Κανανίτης ή Ζηλωτής (10 Μαΐου):** Αυτός που πρώτος έφερε τον τίτλο του «ζηλωτή» λόγω της αγάπης στο πρόσωπο του Χριστού και στον ζήλο με τον οποίο κήρυξε το λόγο Του. Ο όρος «ζηλωτής» ανήκε σε ομάδα Ιουδαίων που αγωνίζονταν για την απελευθέρωση της Ιουδαίας από την ρωμαϊκή κυριαρχία. Σήμερα, δυστυχώς, ο ζηλωτισμός είναι σύγχρονη αίρεση της Εκκλησίας που οφείλεται στην έπαρση και στην αλαζονεία κάποιων, κυρίως κληρικών, που θέτουν εαυτόν πάνω από τους επισκόπους και την Εκκλησία.
- 11. Ιούδας του Ιακώβου, επονομασθείς Θαδδαίος ή Λεββαίος (19 Ιουνίου & 21 Αυγούστου):** Ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει δυο μαθητές με το όνομα Ιούδας «*Ιούδαν Ιακώβου και Ιούδαν Ισκαριώτην*»¹⁰. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης αναφέρει και τους δυο «*ηστήκει και Ιούδας ο παραδιδούς Αυτόν μετ' αυτών*»¹¹ και στο κατά Ιωάννην αναφέρει «*λέγει αυτώ Ιούδας ουχ ο Ισκαριώτης*»¹². Ο ευαγγελιστής Μάρκος αναφέρει ως δέκατο μαθητή τον Θαδδαίο και λέει «*Λεββαίος ο επικληθείς Θαδδαίος*»¹³, ενώ ο ευαγγελιστής Ματθαίος στο 10^ο κεφάλαιο μνημονεύει έναν Ιούδα. Γι' αυτό και η Εκκλησία βεβαιώνει πως Θαδδαίος ή Λεββαίος είναι ένας άνθρωπος ο Ιούδας ο γιος του Ιακώβου. Λεββαίος σημαίνει έμψυχος, θαρραλέος, μεγαλόκαρδος. Αυτός έγινε πνευματοφόρος κήρυκας του θείου Λόγου και στύλος ασάλευτος της Εκκλησίας, επειδή σ' αυτόν ο Χριστός κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου του είπε

---

⁸ Ιωάν. 1, 47.

⁹ Ιωάν. 1, 48.

¹⁰ Λουκ. 6, 16.

¹¹ Ιωάν. 5, 15.

¹² Ιωαν 14, 22.

¹³ Μαρκ. 3, 18.

πως θα αξιωθούν της θεοπτίας όσοι αγαπούν τον Θεό και τηρούν τις εντολές Του¹⁴.

12. Μαθίας (9 Αυγούστου): Το πρόσωπο που πήρε τη θέση του Ιούδα του Ισκαριώτη. Εξελέγη πριν την Πεντηκοστή για να λάβει το Άγιο Πνεύμα¹⁵. Πρόσωπο που γνώρισε το Χριστό και είχε ακούσει τα κηρύγματα Του. Αυτός που κληρώθηκε για να κηρύξει, να μαρτυρήσει και να ενωθεί στη Βασιλεία των Ουρανών με τους υπόλοιπους Αποστόλους.

Σ' αυτούς, βέβαια, τους Μαθητές ανήκει και ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος, όπως και οι υπόλοιποι, κλήθηκε από τον ίδιο τον Χριστό. Ο κήρυκας των Εθνών, ο τρισμέγιστος φωστήρας, ο διδάσκαλος των Αθηναίων, το αγκίστρο της οικουμένης. Πραγματοποίησε τέσσερις περιοδείες στις οποίες υπέστη τα πάνδεινα και χαρακτηρίστηκε μαζί με τον Πέτρο Πρωτοκορυφαίος. Έγραψε 15 επιστολές εκ των οποίων οι 14 σώθηκαν, η μία αυτή προς τους Λαοδικείς δεν σώζεται, αναφέρεται όμως στην προς Κολασσαείς επιστολή¹⁶.

Υπάρχουν, όμως, κοινά σημεία μεταξύ των Αποστόλων:

- 1) Κοινά ονόματα: Σίμων (ο Πέτρος) και Σίμων (ο Κανανίτης),
Ιάκωβος (του Ζεβεδαίου) και Ιάκωβος (του Αλφαίου)
Ιούδας (του Ιακώβου) και Ιούδας (Ισκαριώτης)
- 2) Αδέλφια: Πέτρος και Ανδρέας, υιοί Ιωνά
Ιάκωβος και Ιωάννης, υιοί Ζεβεδαίου
- 3) Μαθητές του Προδρόμου: Ανδρέας, Ιωάννης, Ιούδας του Ιακώβου
- 4) Συγγραφείς: Ματθαίος και Ιωάννης ως συγγραφείς ευαγγελίων.
Ιωάννης, Πέτρος και Παύλος ως συγγραφείς επιστολών.
- 5) Κοινό επάγγελμα: Ψαράδες ήταν ο Πέτρος, ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης

---

¹⁴ Ιωάν. 14, 23.

¹⁵ Πραξ. 1, 15-26.

¹⁶ Κολασ. 4, 16.

- 6) Κοινή καταγωγή: Οι ένδεκα εκ των δώδεκα αρχικών μαθητών ήταν Ιουδαίοι πλην του Ιούδα κατάγονταν από την Γαλιλαία πλην του Ιούδα του Ισκαριώτη που καταγόταν από την νότια Ιουδαία. Για τον απόστολο Ματθία, πλην της εκλογής του, η Καινή Διαθήκη δεν έχει άλλα στοιχεία.

Αυτούς τους Δώδεκα τιμάμε όλους μαζί κι έναν έναν ξεχωριστά επειδή είναι, όπως λέει ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, «οι ψαράδες των εθνών, οι κήρυκες των λαών, οι παιδαγωγοί των δικαίων, οι διώκτες της αμαρτίας, οι φωτιστές των απίστων, οι ανίκητοι φύλακες, οι ενδυναμωτές της αδυναμίας, οι άγγελοι των χριστιανών, οι θεραπευτές των ανθρώπων». Κι όταν τιμάμε τους αποστόλους σημαίνει ότι προσπαθούμε να μιμηθούμε τη ζωή τους και τότε καταλαβαίνουμε ότι το σπουδαιότερο λόγο στη ζωή του χριστιανού τον έχουν οι δοκιμασίες. Ο Απόστολος Παύλος λέει:

«Διότι μου φαίνεται ότι ο Θεός άφησε εμάς τους αποστόλους να εμφανισθούμε τελευταίοι, σαν καταδικασμένοι σε θάνατο, διότι γίναμε θέαμα στον κόσμο, στους αγγέλους και στους ανθρώπους. Εμείς θεωρούμεθα ανόητοι χάριν του Χριστού, εσείς φρόνιμοι εν Χριστώ· εμείς αδύνατοι, σεις δυνατοί· σεις ένδοξοι, εμείς άσημοι. Έως αυτήν την στιγμή και πεινάμε και διψάμε, είμαστε κακοντυμένοι, δεχόμαστε ραπίσματα, διάγουμε βίο πλανόδιο, κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας τα χέρια. Όταν μας βρίζουν, ευλογούμε, όταν μας διώκουν, δείχνουμε ανοχή· όταν μας συκοφαντούν, μιλάμε ευγενικά. Γίναμε σαν σκουπίδια του κόσμου· κάθαρμα όλων έως την στιγμή αυτή. Δεν γράφω αυτά για να σας ντροπιάσω, αλλά για να σας συμβουλευσω σαν παιδιά μου αγαπητά. Διότι αν και μπορεί να έχετε χιλιάδες παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε πολλούς πατέρες, διότι εγώ σας γέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να γίνεσθε μιμητές μου»¹⁷.

† Αρχιμ. Ειρηναίου Λαφτσή
Παρασκευή 29 Ιουνίου 2018

Βιβλιογραφία

- 1) Οσίου Εφραίμ του Σύρου, «Εγκώμιο στον Πέτρο και στον Παύλο», Έργα, Τόμος Ζ', Θεσσαλονίκη, 1998.
- 2) Επισκόπου Κερνίτζης και Καλαβρύτων Ηλία Μηνιάτη, «Μέγας Συναξαριστής», τόμος ΣΤ', Αθήνα 1980.

---

¹⁷ Α' Κορ. 9-16